

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา คือ การสั่งสอน กระบวนการเรียนรู้ หรือกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความชำนาญและทักษะ ซึ่งรวมเรียกว่า "ประสาทการณ์" ที่มุขย์เป็นผู้จัดให้แก่มุขย์ด้วยกัน (กฤษไชย สารวต ๒๕๒๖: ๑๔) ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งสำหรับการพัฒนา ประเทศ เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาทั้งทางด้านการเมืองเศรษฐกิจและสังคม หรือ อาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การให้การศึกษาแก่ประชากรของประเทศไทยนั้นเป็นรากฐานของการพัฒนา ทั้งมวล (อ่ารุณ จันทรานิช ๒๕๒๒: ๑๓) โดยเฉพาะการให้การศึกษาในระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาพื้นฐานและ เป็นการศึกษาภาคบังคับที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศไทย ดังนั้นจึงมีอีกว่า การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นบริการที่สร้างความจัดให้แก่ประชาชนอย่าง เด่นที่ ดังปรากฏอยู่ในบทที่ ๔ ของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ ๖ (๙.๗. ๒๕๓๐ - ๒๕๓๔) ว่า

... เร่งรัดการจัดการศึกษาภาคบังคับแก่เด็กตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา ๙.๗. ๒๕๒๙ ให้ได้ทั่วถึงทุกคน พร้อมทั้งเร่งขยายการจัดการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เด็กที่อยู่ในช่วงการเรียนตามมาตรฐานคุณธรรมการประถมศึกษาดังกล่าว ได้เข้ารับการศึกษาอย่างกว้างขวาง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ๒๕๓๐: ๕๒)

ปัจจุบันการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาได้กระจายอยู่ในความรับผิดชอบของ หน่วยงานต่าง ๆ หลายหน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ กรมการศึกษาดังนี้ คือ ก្នុងเหตุการณ์ เทศบาลและเมืองพัทยา เป็นต้น ดังนั้นเทศบาลและเมืองพัทยาจึงเป็น หน่วยงานหนึ่งที่มีภาระหน้าที่ในการจัดการศึกษา เช่นกัน ซึ่งภาระกิจดังกล่าวได้ปรากฏอยู่ใน พระราชบัญญัติเทศบาล ๙.๗. ๒๔๙๖ (ศิลป์ชัย ศิรินาม ๒๕๐๕: ๑) ดังนี้ คือ

- จัดให้รวมกุญแจคือรับการศึกษาอบรมตามมาตรฐาน ๕๐ (๖)
 - จัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษาตามมาตรฐาน ๕๔ (๗)
 - จัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการศึกษา และห้องศึกษาตามมาตรฐาน ๕๔ (๘)

และปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติประเพณีศึกษา พ.ศ. 2523 ตามความในมาตรา ๙ ว่า

.....บรรดาอย่านาเจหน้าที่ของคณะกรรมการการประชุมศึกษาจังหวัดและคณะกรรมการการ
การประชุมศึกษาอ่าวເກອ ຕາມຮ່ວມມືຈະບັນດູຕົ້ນນີ້ ສໍາຫວັບກຽງເທິມທານຄຣ ເທິກຳບາດແລະ
ອັນຄໍາການປົກກອງທ້ອງດືນທີ່ມີຖານເທີຍເທົ່າເທິກຳບາດໃຫ້ເປັນອ່ານາຈ້າหน້າທີ່ຂອງຄະພະກະນົມການ
ประชุมศึกษาກຽງເທິມທານຄຣ ເທິກຳບາດແລະອັນຄໍາການປົກກອງທ້ອງດືນນັ້ນ ແລ້ວແຕ່ກົມື
(ສໍານັກງານຄະພະກະນົມການກາງກາງປະມົມສຶກຂາທ່ານຊາດ. 2524: 24)

ในปัจจุบันประเทศไทยมีเทศบาลทั้งสิ้นจำนวน 127 แห่ง และเมืองพัทยา ๑ แห่ง ซึ่งในจำนวนนี้เป็นเทศบาลที่จัดการศึกษา 117 แห่ง ดังนั้นมีรวมกับเมืองพัทยาแล้วจึงมีจำนวนทั้งสิ้น 118 แห่ง ที่จัดการศึกษาซึ่งเทศบาลและเมืองพัทยาจำนวนดังกล่าวมี ไม่ใช่เรียนอยู่ในความรับผิดชอบเพื่อให้บริการค้านการศึกษาแก่ประชาชน ในปีการศึกษา ๒๕๓๐ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 4๘๙ โรงเรียน (กรมการปกครอง, สำนักงานการศึกษาห้องเรียน ๒๕๓๐: ๑-๒๐) การจัดการศึกษาของเทศบาลและเมืองพัทยาจะบรรลุผลสำเร็จได้ ต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญหลายประการ โดยเฉพาะการบริหารการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและการให้ความสำคัญแก่ การบริหารงานวิชาการ แต่การให้ความสำคัญในด้านนี้ยังมีน้อย ดังจะเห็นได้จากข้อค้นพบของงานวิจัยในเรื่องต่อไปนี้

การวิจัยเรื่อง "งานบริหารการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลในภาคใต้" ได้ผลสรุปของการวิจัยค้านวิชาการว่า กลุ่มนักบริหาร กลุ่มนักวิชาการ และกลุ่มประชาชน ให้ความสำคัญกับงานบริหารค้านวิชาการ เป็นลำดับที่ 3 ของงานทั้ง 5 ประเภท คือ (1) ความสัมพันธ์กับบุขบัญชณ (2) งานวิชาการ (3) งานบุคคล (4) งานกิจกรรมนักเรียน และ (5) งานธุรการ การเงิน บริการและอื่น ๆ ในประเภทเดียวกัน (รังษี มหาชันต์, 2517: ๙)

การวิจัยเรื่อง "งานบริหารการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลในภาคเหนือ" ได้ผลสรุปของการวิจัยด้านวิชาการว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญแก่งานด้านวิชาการเป็นอย่างมาก แต่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามที่ต้องการ เนื่องจากขาดบุคลากรที่มีคุณภาพและขาดงบประมาณที่เพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาด้านการสอนและการบริการนักเรียน

ความสำคัญภายนอกงานวิชาการเป็นอันดับที่ 2 ของงานทั้ง 5 ประเพณี คือ (1) ความลับพันธ์ กับชุมชน (2) งานบริหารวิชาการ (3) งานบริหารบุคคล (4) งานบริหารกิจการนักเรียน และ (5) งานบริหารธุรกิจ การเงิน และการบริการ นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาของงานค้านวิชาการ คือ ขาดการนิเทศการศึกษาและการประเมินผลการศึกษา ให้บุคคลที่มีส่วนรับผิดชอบในการจัดการศึกษาดำเนินการต่าง ๆ มาร่วมกันปรับปรุงวิชาการ (บัญชา นภาชัยเทพ 2520: ๙)

การวิจัยเรื่อง "การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประจำศึกษาสังกัดเทศบาลในสังฆภักดีของประเทศไทย" ได้มอบสรุปของการวิจัยว่า การปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักเรียนและงานค้านการวัดผลประจำเดือนผลการศึกษา โรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับมาก งานค้านหลักสูตรการน้ำหลักสูตรไปใช้ และการสอน โรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก งานค้านกระบวนการบริหารงานวิชาการ สื่อการเรียนและห้องสมุด โรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนงานค้านการนิเทศการศึกษา โรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ปัญหาด้านกระบวนการบริหารงานวิชาการ เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก (แนม ชินพงศ์ 2521: ๙-๘)

จากสภาพดังกล่าว กรมการปกครองจึงมีนโยบายที่จะพัฒนาการจัดการศึกษาของเทศบาลและเมืองพัทยา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะงานค้านวิชาการ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา จึงได้มีการจัดตั้งกลุ่มวิชาการขึ้นใน ๓ ระดับ คือ ๑. ระดับส่วนกลาง เรียกว่า "กลุ่มวิชาการสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น (สศท.)" ๒. ระดับเทศบาล เรียกว่า "กลุ่มวิชาการเทศบาล" และ ๓. ระดับโรงเรียน เรียกว่า "กลุ่มวิชาการโรงเรียน" โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกลุ่มวิชาการไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนางานค้านวิชาการของการศึกษาท้องถิ่น ในความรับผิดชอบของเทศบาลและเมืองพัทยา ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกันในทุกระดับ
2. เพื่อแบ่งเบาภาระของศึกษานิเทศก์ ในการปฏิบัติงานค้านวิชาการ เหรร悱 เทศบาลและเมืองพัทยา มีบุคลากรจำกัด ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่ต้องรับผิดชอบงานค้านอื่น ๆ นอกเหนือจากงานวิชาการด้วย
3. เพื่อให้การพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นเป็นไปอย่างยูกต่อง เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และปัญหาของท้องถิ่น ตลอดจนความต้องการและความจำเป็นของท้องถิ่น

4. เพื่อเป็นศูนย์กลางประสานความคิดและประสานงานทางค้านวิชาการใน
ทุกระดับ

กรรมการปักธงให้เสนอแนะแนวทางในการจัดตั้งกลุ่มวิชาการระดับ เทคบາล
และระดับโรงเรียน เพื่อให้ เทคบາล และเมืองพัทยา ได้ถือปฏิบัติ เป็นแนวเดียวกัน โดยก้าวหน้า
ให้กับกลุ่มวิชาการทุกระดับมีลักษณะ เป็นคณะทำงาน (Staff) ทางวิชาการของสูบบริหารใน
แต่ละระดับ จะนั้นการดำเนินงานต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาการด้านการเสนอแผนและโครงการ
ต่าง ๆ จะต้องเสนอผ่านตามสายการบิหาร เพื่อให้สูบบริหารพิจารณา ก่อนการอนุมัติจัดสั่งการ
(กรรมการปักธง, สำนักงานการศึกษาห้องเรียน บ.ป.ป.บ: 17-18)

ถ้าพิจารณาแล้วด้วยความสำคัญของกลุ่มวิชาการทั้ง ๓ ระดับ กลุ่มวิชาการระดับ
โรงเรียนน่าจะมีความสำคัญมากที่สุด เพราะโรงเรียนเป็นหน่วยงานที่เด็กที่สุด และสำคัญที่สุด
ที่จะทำให้เป้าหมาย นโยบายทางการศึกษาต่าง ๆ เป็นจริง หรือบรรลุผลสำคัญตามที่ก้าวหน้า
ไว้ได้ แต่ด้วยความจำกัดทางค้านวิชาการบุคคล เวลา งบประมาณและความแตกต่างของ
องค์ประกอบภายในโรงเรียน เทคบາลแต่ละแห่ง หรือแต่ละห้องเรียน สำนักงานการศึกษาห้องเรียน
จึงได้ให้ความสำคัญของกลุ่มวิชาการระดับ เทคบາล ก่อน เป็นลำดับแรกของในช่วงระยะเวลา เวลา
ปลายแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๕-๒๕๒๙) และช่วงต้นแผนพัฒนา
การศึกษาแห่งชาติระยะที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๐-๒๕๓๔) โดยได้ค่าดำเนินงานเกี่ยวกับกลุ่มวิชาการ
ระดับ เทคบາล ในด้านต่าง ๆ ไปแล้ว ส่วนกลุ่มวิชาการระดับ สำนักงานการศึกษาห้องเรียน ก็ได้
มีการดำเนินงานไปบางส่วน เช่น กัน แต่ตามโครงสร้างและบทบาทหน้าที่แล้วมีลักษณะ เป็นผู้วางแผน
นโยบายและกำหนดเป้าหมาย ตลอดจนประสานงานด้านวิชาการในการจัดการศึกษาของ
เทคบາล และเมืองพัทยา จึงมีความใกล้ชิดกับโรงเรียนน้อยกว่ากลุ่มวิชาการระดับ เทคบາล
อีกทึ้งได้อย่างไร ได้การก้าวขึ้นของ สำนักงานการศึกษาห้องเรียน โดยตรง

ดังนั้น กลุ่มวิชาการที่ควรจะให้ความสนใจและศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของกลุ่ม
มากที่สุด ในช่วงเวลา นี้ ก็คือ กลุ่มวิชาการระดับ เทคบາล เพราะ เป็นระดับที่ได้มีการดำเนินการ
ต่าง ๆ ไปแล้วอย่างเป็นทางการ โดย สำนักงานการศึกษาห้องเรียน และ เป็นระดับที่อยู่ต่อรองกลาง
ของกลุ่มวิชาการ อีกทึ้ง ๒ ระดับ ที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งจะอยู่ในฐานะที่เชื่อมโยงและประสาน

แนวทางการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนางานวิชาการทางการศึกษาของเทศบาลและเมืองพัทยาได้
อย่างมีประสิทธิภาพ และคุณภาพ ครบถ้วนเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

ก ลุ่มวิชาการระดับเทศบาลมีโครงสร้างของกลุ่ม เป็น ๒ รูปแบบ ดังต่อไปนี้

รูปแบบที่ ๑. กลุ่มวิชาการเทศบาล จะประกอบด้วย

๑.๑ ผู้ช่วยหัวหน้าสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ หรือผู้ที่หัวหน้าที่ของ
ผู้ช่วยหัวหน้าสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ ในกลุ่มวิชาการของทุกโรงเรียน

๑.๒ ศึกษานิเทศก์ยุวกชน

๑.๓ ผู้แทนกลุ่มประสบการณ์ตั้ง ๖ กลุ่ม คือ กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์
ทักษะภาษาไทย สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สร้างเสริมลักษณะนิสัย การงานศิลป์ด้านอาชีพ
และกลุ่มประสบการณ์ศิลปะ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับผู้แทนกลุ่มประสบการณ์ตั้ง ๖ กลุ่มนี้
ให้สามารถกลุ่มวิชาการโรงเรียนทุกโรงเรียน เป็นผู้ตัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ
กลุ่มละ ๑ คน ต่อจากนั้นให้กลุ่มวิชาการเทศบาลร่วมกันตัดเลือกหัวหน้าและเลขานุการกลุ่ม
วิชาการเทศบาล โดยให้นักบริหารการศึกษาเป็นที่ปรึกษากลุ่มวิชาการเทศบาล

รูปแบบที่ ๒. กลุ่มวิชาการเทศบาล จะประกอบด้วย สมาชิกกลุ่มวิชาการโรงเรียน
ของทุกโรงเรียน (โดยแบ่งเป็น ๘ กลุ่มประสบการณ์) โดยให้ศึกษานิเทศก์และนักบริหาร
การศึกษา หัวหน้าที่พิจารณากรองแผนและโครงการต่าง ๆ ของกลุ่มวิชาการเทศบาล
ที่เสนอตามสายการบังคับบัญชา (กรรมการปักธงชัย, สำนักงานการศึกษาห้องเรียน ม.ป.ป., :
๑๙-๒๓)

นอกจากนี้สำนักงานการศึกษาห้องเรียน กรมการปักธงชัยได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ
ของกลุ่มวิชาการเทศบาลไว้ ๔ ประการ (กรรมการปักธงชัย, สำนักงานการศึกษาห้องเรียน
ม.ป.ป., : ๒๔) ดังต่อไปนี้

๑. รายงานนโยบายและกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานทางวิชาการ
๒. เสนอโครงการและงบประมาณที่จะใช้ในการพัฒนางานด้านวิชาการ
๓. ตรวจสอบและควบคุมมาตรฐานทางวิชาการ
๔. นิเทศให้คำปรึกษา หรือแนะนำทางวิชาการ

5. จัดอบรม ประชุม หรือตั้งมนาทางวิชาการ
6. พัฒนาหลักสูตร แผนการสอน คู่มือครุ และสื่อการเรียน
7. พิจารณาคัดเลือกหนังสือเรียน หนังสือประกอบการเรียน
8. วิเคราะห์และวิจัยทางวิชาการ ตลอดจนแสวงหาแนวทางในการพัฒนางาน

วิชาการ

9. วัดผล ประเมินผล และติดตามผลทางวิชาการ
10. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการศึกษา
11. หน้าที่อื่น ๆ ตามที่เทศบาลมอบหมาย

ปัจจุบันการดำเนินงานเกี่ยวกับกลุ่มวิชาการเทศบาล ไทยสำนักงานการศึกษาห้องถีน กรมการปกครอง ในระยะที่ ๒ ได้เสร็จสิ้นลง ซึ่งหมายความว่า กลุ่มวิชาการเทศบาลได้รับ การอบรมเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจ แนวทางและวิธีการในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ให้เป็นแนว เทียบกับเพียงพอที่จะสามารถปฏิบัติงานที่ต้องรับผิดชอบในปีการศึกษา ๒๕๓๐ นี้ได้ อีกทั้งทาง สำนักงานการศึกษาห้องถีน ก็มีความต้องการขออนุญาตเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของกลุ่มวิชาการ เทศบาลและเมืองพัทยา จึงได้ให้ความร่วมมือและส่งเสริมให้ทำการวิจัยในเรื่องนี้ นอกจากนี้ งานวิจัยในเรื่องดังกล่าว เป็นงานวิจัยที่ยังไม่มีผู้ใดเคยทำการวิจัยมาก่อน ดังนั้นในฐานะที่ผู้วิจัย เป็นหนังสืองานครุเทศบาล ซึ่งสังกัดสำนักงานการศึกษาห้องถีน จึงเห็นสมควรที่จะทำการศึกษา การปฏิบัติงานความหน้าที่ของกลุ่มวิชาการเทศบาลและเมืองพัทยา ในปีการศึกษา ๒๕๓๐ ไทยหวัง ว่าผลการวิจัยจะได้ข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงานและพัฒนาการจัดการศึกษาของเทศบาล และเมืองพัทยา ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพอย่างดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของกลุ่มวิชาการเทศบาลและเมืองพัทยาในปีการ ศึกษา ๒๕๓๐

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของกลุ่มวิชาการเทศบาลและ เมืองพัทยา จำนวน ๑๑ ประการ ตามที่สำนักงานการศึกษาห้องถีน กรมการปกครอง กระทรวง มหาดไทย ได้กำหนดไว้ในปีการศึกษา ๒๕๓๐ คือ

- (1) วางแผนนโยบายและกำหนดเป้าหมายในการค่าเบินงานทางวิชาการ
- (2) เผยแพร่โครงการและงบประมาณที่จะใช้ในการพัฒนางานด้านวิชาการ
- (3) ตรวจสอบและควบคุมมาตรฐานทางวิชาการ
- (4) มีเทคโนโลยีคำปรึกษา หรือแนะนำทางวิชาการ
- (5) จัดอบรม ประชุม หรือสัมมนาทางวิชาการ
- (6) พัฒนาหลักสูตร แผนการสอน ศูนย์เรียน และสื่อการเรียน
- (7) พิจารณาคัดเลือก หนังสือเรียน หนังสือประกอบการเรียน
- (8) วิเคราะห์ วิจัยทางวิชาการ ตลอดจนแสวงหาแนวทางในการพัฒนางานวิชาการ
- (9) วัดผล ประเมินผลและติดตามผลทางวิชาการ
- (10) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการศึกษา
- (11) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่เทศบาลมอบหมาย

2. การวิจัยครึ่งปีมุ่งศึกษา การปฏิบัติงานของกลุ่มวิชาการเทศบาลและเมืองพัทยาในแต่ละโครงการสร้างจากการตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับงานที่ได้ปฏิบัติและวิธีการในการปฏิบัติงาน ๑๑ ประการดังกล่าว

ค่านิยามที่ใช้ในการวิจัย

การปฏิบัติงานตามหน้าที่ หมายถึง การค่าเบินงานตามหน้าที่ จำนวน ๑๑ ประการ ดังที่ระบุไว้ในขอบเขตของการวิจัย ซึ่งกลุ่มวิชาการเทศบาลและเมืองพัทยาได้ปฏิบัติ ในปีการศึกษา ๒๕๓๐

กลุ่มวิชาการ หมายถึง คณะกรรมการทางค้านวัตกรรมทางวิชาการ ในระดับเทศบาลและเมืองพัทยา ซึ่งสังกัดสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น กรมการปกครอง

เทศบาลและเมืองพัทยา หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ การจัดการศึกษา ระดับประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงฯ แห่งประเทศไทย

ปีการศึกษา หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๐ ถึง ๓๐ เมษายน ๒๕๓๑

ประวัติของภารกิจ

1. เป็นข้อมูลสำหรับเทศบาลและเมืองพัทยาที่จะนำไปใช้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติงานของกลุ่มวิชาการในแต่ละโครงการสร้างให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นข้อมูลที่นฐานะแก่สำนักงานการศึกษาท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่จะนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น

วิธีดำเนินภารกิจ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มวิชาการเทศบาล จำนวน 117 กลุ่ม และกลุ่มวิชาการเมืองพัทยา จำนวน 1 กลุ่ม ในปีการศึกษา 2530 รวมทั้งสิ้น จำนวน 118 กลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลได้แก่สมาชิกในกลุ่ม กลุ่มละ 2 คน ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประธานและเลขานุการของกลุ่มวิชาการเทศบาลและเมืองพัทยา ในปีการศึกษา 2530 รวมทั้งสิ้นจำนวน 236 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยการศึกษาเอกสาร ค่าวรา และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านงานวิชาการและภารกิจทางการศึกษา จำนวน 2 ชุด คือ

(1) ชุดที่ 1 สำหรับประธานกลุ่มวิชาการ ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของกลุ่มวิชาการเทศบาลและเมืองพัทยา

(2) ชุดที่ 2 สำหรับเลขานุการกลุ่มวิชาการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของเลขานุการกลุ่มวิชาการและรูปแบบโครงการสร้างของกลุ่มวิชาการ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของกลุ่มวิชาการเทศบาลและเมืองพัทยา นอกเหนือจากที่สอบถามในชุดที่ 1

การสร้างเครื่องมือ

1. สร้างแบบสอบถามโดยการศึกษาค่าวรา เอกสาร และงานวิจัย
2. นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านงานวิชาการและ

การนิเทศการศึกษา ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและภาษา แล้วนำมารับประถุกแก้ไข

๓. น้ำแบบสอบถามไปใช้ในการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยค่า เนินการโดยใช้บริการทางไปรษณีย์ ในการจัดสั่งแบบสอบถามไปยังศึกษา นิเทศฯ เทศบาลและเมืองพัทยา และขอให้ส่งต่อไปยังประธานและเลขานุการกุ่มวิชาการของ แต่ละแห่ง เพื่อให้ตอบแบบสอบถาม และขอให้ส่งคืนมาอีกผู้วิจัย เมื่อตอบแบบสอบถามเสร็จ เรียบร้อยแล้วภายในระยะเวลาที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ชุดที่ ๑. เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของกุ่มวิชาการ เทศบาลและเมืองพัทยา วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ชุดที่ ๒. เกี่ยวกับสถานภาพของเลขานุการกุ่มวิชาการและรูปแบบโทรศัพท์ของ กุ่มวิชาการ ตลอดจนการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของกุ่มวิชาการ เทศบาลและเมืองพัทยา นอกเหนือ จากที่สอบถามในชุดที่ ๑ วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

ค่าตัวชี้ในการเสนอผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จัดค่าตัวชี้ในการเสนอผลการวิจัย ดังนี้

บทที่ ๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขต ของ การวิจัย คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ของการวิจัย ผู้วิจัยค่า เนินการวิจัยและค่าตัวชี้ ในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ ๒. ทฤษฎี หลักการ แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ ๓. วิธีค่า เนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูล กล่าวถึงกุ่มประชากร เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ ๔. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ ๕. สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บรรณาธิการ

ภาคผนวก